

**UCHWAŁA NR XXXI/255/2021
RADY MIEJSKIEJ W KISIELICACH**

z dnia 24 listopada 2021 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy w mieście Ksielice

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 i 1834) oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376, 1005 i 1595, M. P. z 2021 r. poz. 876) Rada Miejska w Ksielicach uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się drodze wewnętrznej, zlokalizowanej na działce o numerze ewidencyjnym 111 położonej w mieście Ksielice, stanowiącej własność Gminy Ksielice, nazwę „Ks. Jana Mazelli”.

§ 2. Lokalizację oraz przebieg ulicy, o której mowa w § 1, ilustruje mapa stanowiąca załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko – Mazurskiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Ksielicach

Jarosław Zaborowski

Załącznik do uchwały Nr XXXI/255/2021
Rady Miejskiej w Kisielicach
z dnia 24 listopada 2021 r.

Uzasadnienie

Właściciel terenu przyległego do przedmiotowej drogi, który został podzielony na działki pod zabudowę mieszkaniową wystąpił z wnioskiem o nadanie przedmiotowej drodze – ulicy imienia Ks. Jana Mazelli. Proponowana przez wnioskodawcę nazwa została wstępnie zaakceptowana.

Ks. Jan Mazella – urodził się 28 kwietnia 1883 r. w Dąbrówce (pow. starogardzki) w rodzinie kołodzieja Jana i Katarzyny z Roskwitalskich. Pierwsze nauki pobierał w pruskiej szkole elementarnej, następnie kształcił się w Collegium Marianum w Pelplinie i w gimnazjum w Starogardzie, gdzie zdał maturę w 1907 r. Studia teologiczne ukończył w Seminarium Duchownym w Pelplinie, gdzie 2 kwietnia 1911 r. przyjął święcenia kapłańskie. Był wikarym w Brusach, Toruniu, Lubichowie, Nowym Porcie, Gdańsku, kuratusem w Lipinkach k. Nowego, a następnie objął probostwo w Kisielicach (1917-1920). Budził świadomość narodową, działając aktywnie w polskich organizacjach kulturalno-oświatowych, zwłaszcza w Towarzystwie Czytelni Ludowych, będącym bastionem w walce o zachowanie języka polskiego. Angażował się również w organizacje gospodarcze, które stawiały sobie za cel obronę polskiego stanu posiadania. Niemalże od samego początku posługi kapłańskiej opiekował się kółkami rolniczymi, które stanowiły jedną z form walki ekonomicznej z pruskim zaborcą. Podczas I wojny światowej był jednym z najbardziej wpływowych mieszkańców Kisielic. Proboszcz Ks. Jan Mazella wchodził wówczas w skład utworzonej Powiatowej Rady Ludowej, która prowadziła systematyczną pracę uświadamiającą wśród ludności polskiej. W Kisielicach założył w 1919 r. Towarzystwo Ludowe i organizował polskie wiece. Należał także do Towarzystwa Naukowego w Toruniu. W okresie plebiscytu na Powiślu (1920) zaangażował się na rzecz sprawy polskiej jako członek Polskiej Rady Ludowej w Suszu. Z ramienia Warmińskiego Komitetu Plebiscytowego w Kwidzynie był inspektorem szkół polskich w powiecie w latach 1919-1920. W „Słowie Pomorskim” i „Gazecie Gdańskiej” zamieszczał artykuły o prześladowaniach Polaków na terenie plebiscytowym i gwałtach stosowanych przez bojówki niemieckie. Odważna i śmiała postawa księdza w tej sprawie naraziła go na prześladowania, szykany, rewizje, a nawet napady. W dniu plebiscytu 11 lipca 1920 roku za wywieszenie polskich flag został dotkliwie pobity i znieważony. Pod groźbą użycia broni kazano mu spalić polską flagę na rynku. Został on również zmuszony do opuszczenia Kisielic. Po plebiscycie został katechetą w Toruniu (1920-1921), a następnie kapelanem Zakładu Karnego w Koronowie (1921-1924), skąd został przeniesiony jako wikary do parafii w Brodnicy.

4 listopada 1926 r. został proboszczem parafii w Jeleńcu w powiecie tucholskim. Po zajęciu na początku września powiatu tucholskiego przez wojska niemieckie przystąpiono do eksterminacji ludności polskiej w bezwzględny sposób. W połowie października 1939 r. Ks. Jan Mazella został aresztowany na

swojej plebanii i ostatecznie trafił do obozu niemieckiego w Radzimi. Zmuszano go do ciężkiej pracy fizycznej, poniżano i znieważano. Był wielokrotnie wyprowadzany z celi w bestialski sposób bity oraz torturowany. Zginął w listopadzie 1939 r. zakatowany na śmierć.